Många djur innebrända. Vid femtiden i fordags morse utbröt eld i lantbrukare J. Svenssons i Aparp, Okome socken, ladugårdsbyggnad. Då elden upptäcktes stod den redan fått sådan spridning att den ej stod att hindra. Man lyckades dock rädda gårdens hästar, medan samtliga nötkreatur, 23 st., samt svinen och hönsen innebrändes. Vidare spolierades ett större spannmålsparti, varjämte gårdens maskiner och redskap förstördes. Det brunna var försäkrat för 57,000 kr. Hur elden uppkommit är okänt.

Kommunisterna i Lye inför rätta.

Metoderna på Lill-Rone i blixtbelysning.

Det har tidigare skrivits åtskilligt i tidningarna om kommunistsamhället i miniatyr vid Lilla Rone gård i Lye. Man har haft litet svårt att förstå sig på folket där och deras för våra förhållanden egendomliga idéer.

I måndags och i går stodo de båda ledande personerna vid Lilla Rone fru Olga Rae och hennes arbetsledare vid gården Axel Jeårj Karlsson inför dogården Axel Jeårj Karlsson inför domareskranket vid södra häradsrätten, vilket blev en icke oäven omväxling i den annars på uppiggande inslag tämligen fattiga tillvaron där ute vid tinget.

När det sista målet för dagen påropades strax efter kl. 1/2 3 i måndags eftermiddag, trädde fru Rae, en välklädd dam tillsynes i 35-årsåldern med ett ganska fördelaktigt utseende, fram på svaranderplatsen tätt följd av en mörklagd man av ungefär samma ålder, vilken presenterade sig som hennes arbetsledare Axel Jeårj Karlsson och som nu skulle fungera som hennes rättegångsbiträde.

Det var egentligen två mål de hade att svara i, och båda gällde krav, det ena med en Oskar Olsson i Mariebo som kär, där kravet gällde kr. 522: 40, utgörande dels ersättning för arbete i 8 månader — 2 månader å 40 kr. och 6 månader å 60 kr. — dels ersättning för resa från Skåne hit till Gotland, det andra med en flicka i Lye som kär med krav på ersättning för 3 månaders arbete med 75 kr. Karandena voro ej personligen närvarande utan företräddes av landsfiskal Olof Hallin i Hemse.

Svar, svarade med att inlämna en skrift, i vilken händelseförloppet vid kärandenas anställande och vistelsa på gården relaterades. Vid svar:s och Karlssons ankomst till Lilla Rone i nov. 1928 behövdes folk för arbete på gården och i synnerhet brådskade höstplojningen. Karlsson tillskrev då en sin bekant — och tydligen liktänkande — Oskar Olsson i Skåne, att vore han utan arbete kunde han komma hit. Han fick till svar att det gick ej, ty han skulle först arbeta av en skuld på 50 kr. Härpå svarade K., att ville han komma skulle de hjälpa honom klara skulden. På detta brev kom inget svar. Den 29 jan. 1929 ankom till Lilla Rone ovannämnde Olsson i sällskap med tre andra i mediuget tillstånd. Vintern var sträng, och de hade ej fått mat på fyra dagar. Karlsson var då i Stockholm och fru R. visste ej vad hon skulle göra med dem, men av medomkan fingo de stanna. Mat och husrum kunde de alltid få. När K. någon månad senare kom hem, var tillståndet allt annat än det bästa på gården och fyra av arbetarna där fingo ge sig i väg, medan Olsson stannade. I mars började O. sällskapa med den åtalsgavarande flickan, och hon avlade allt tätare besök på gården, tills O. slutligen begärde att hon skulle få flytta dit. Detta motsatte sig svar, och Karlsson till en början, men gåvo snart efter. O. arbetade under tiden på gården, men blev allt mera självständig och fick mest göra som han ville. Flickan hjälpte knappast till med något, var mest sängliggande sjuk och fordrade uppassning. I skriften titulerades Karlsson för »herre» och flickan för »fröken», men på landsfiskalens fråga medgav svar., att de alla voro »kamrater» och »du».

På fråga hur det var med löneförmånerna för arbetarna på gården svarades, att ingen lovades lön eller fick lön. De fingo vad de behövde i kläder, mat och husrum. Flickan hade fått kläder för 15 kr., Olsson en överalls, ett par skor och en kurs i engelska språket pr grammofon.

Landsfiskalen framhöll att flickan övertalats att komma till gården under förespegling att bli delägare i den och få dela vinsten. Flickans mor hade flera gånger försökt komma dit för att hämta dottern, men funnit dörrarna låsta. En gång hade hon kommit in och funnit dottern liggande i en tvåmanssäng, där tydligen någon mera legat. Efter detta hade modern gråtande besökt landsfiskalen och bett om hans hjälp att få dottern därifrån.

Härpå svarade svar., att dörrarna aldrig under dagen voro låsta. Flickan delade rum med Olsson, och ingen annan än denne hade försökt övertala henne. Fru Rae var ensam ägare av gården. Karlsson var arbetsledare utomhus och hon inomhus. Om antagande och avskedande av arbetare samrådde de båda. Karlsson tillade, att han var hennes rådgivare. Inomhus?

På fråga meddelades, att arbetarna brukade stanna 14 dagar eller en månad. Hittintills sade de sig haft åtta arbetare, medan landsfiskalen trodde det uppnådde sig 100-talet. F. n. ha de ingen.

— Vad har ni för metoder att utgå ifrån i er verksamhet? undrade landsfiskalen.

— Det är delningssystemets avskaffande, sade Karlsson, och det tar en hel månad att klargöra.

— Det är ett tankeproblem, inföll fru Rae.

— Vi vilja det kapitalistiska delningssystemets avskaffande, fortsatte K., och att hela jordklotet skall ägas lika av alla. Det är en kosmopolitisk tanke. Vi äro kommunister, men ej av den vanliga kända sorten.

— Har edra arbetare förstått det?

— Vi ha lärt dem det, men det tar i regel en månad förrän de förstå det, beroende på huru lättlärda de äro.

Kanske är det därför de bruka stanna högst en månad?

Målet uppskötts nu till den 5 maj, då vi få höra mera.

— I går stodo de åter inför rätta. Denna gång var Karlsson svar. och på kärandesidan uppträdde även nu landsfiskal Hallin, men nu i egenskap av allmän åklagare. Nu gällde det allvarligare saker. Karlsson stod nämligen tilltalad för rubbande av utmätningsmarken och missfirmelse mot utmätningsman i tjänst.

Händelseförloppet vid dessa förseelsers begående var följande: Till i fredags i förra veckan var lösöreauktion utlyst vid Lilla Rone gård. Auktionsmenigheten var församlad och man väntade på auktionisten. Då kom landsfiskalen för att göra utmätning i och för täckande av en skuld. Landsfiskalen satte »lappar» på en del djur och Karlsson gick efter och rev av lapparna. Senare uppstod en skarp ordväxling mellan Karlsson och landsfiskalen, varvid Karlsson på ett brutalt sätt utför i svordomar och tillmälen mot åkl. och beskyllde denne för trakasserier i tjänst. Ett par vittnen hördes som vittnade uppträdet, och Karlsson själv erkände delsamma, men ville ha uppskov för att bevisa ideaiteten i sitt handlingssätt. Detta ansåg emellertid åkl. vara onödigt, varför han överlämnade målet och yrkade att domen måtte ställas i överkant av det möjliga för att samtidigt bliva till varning för andra.

Utslag meddelas vid nästa sammanträde.

Utrikes.

Lloyd George och arbetslösheten. Vid underhusets sammanträde i tisdas inledde Lloyd George debatten om arbetslösheten. Han framhöll, att antalet arbetslösa efter arbetarregeringens tillträde till makten stigit från 1,100,000 till 1,589,300. Tal. påyrkade en bestämdare och kraftigare politik med vägbygge, nyodling och anläggning av telefonledningar och elektriska kraftledningar jämte andra arbeten, ägnade att motverka de f. n. rådande svårigheterna.

Ledaren för arbetarpartiets vänsterflygel Wheatley förutsade, att det nästa vinter kommer att finnas 2 millioner arbetslösa. Han anklagade arbetslöshetsministern Thomas för att bedriva en adertonhundratalspolitik.

Det lättrörda franska folket är starkt inför nationalkatastrofen. I sin förklaring till pressen framhåller Tardieu, att man i de hemsökta departementen nu har att tillämpa samma tekniska metoder som efter kriget. Det gäller särskilt att undersöka, vilket byggnadsmaterial, som bör användas, ty hållbarheten har befunnits vara mycket olika. Vidare måste en rationellare återplantering av skogen sättas i verkställighet, ehuru det, detta framhåller han utryckligen, icke fullt tillräckligt bevisats, att även den mest perfekta skog skulle ha kunnat hindra katastrofen.

Befolkningens hållning anser premiärministern höjd över allt beröm. »Frankrike, som ibland är nervöst inför livets små bekymmer, återfinner sig alltid enigt och starkt vid en svår prövning.»

I Millau i Aveyron har vattnet underminerat marken och vållat stora jordskred, varvid två bondgårdar och ett 10-tal mindre byggnader begravdes. Invånarna hunno rädda sig. I trakten av Bordeaux sjunker vattnet men man kan ännu icke vara säker för ny stigning.

Insamlingen på Paris' teatrar och andra nöjesetablissemang har givit vackert resultat. Presidenten och premiärminister Tardieu återkommo i måndags morse till Paris. Presidenten mottog i Toulouse konung Gustafs telegram, vilket han omedelbart besvarade. Under uppehållet i Narbonne har presidenten vid samtal med de lokala myndigheterna förklarat, att vid kommande nybyggnader måste dammarna göras betydligt solidare än tidigare.

President Doumergue och konseljpresidenten Tardieu avreste i måndags från Carcasonne och besökte under dagens lopp trakterna kring Narbonne och Béziers. Överallt kunde de konstatera översvämningarnas oerhörda omfattning. President Doumergue sade sig vara övertygad om att nationalinsamlingen och de av parlamentet beviljade anslagen skulle kunna hjälpa befolkningen att återuppbygga det av översvämningarna förstörda. Han försäkrade, att regeringen och parlamentet skola vidtaga nödvändiga åtgärder i syfte att förhindra ett återupprepande av katastrofen. Han uttryckte vidare sin beundran inför det mod, befolkningen lagt i dagen under de svåra hemsökelserna.

PDF Creator - PDF4Free v2.0 http://www.pdf4free.com